

01.10.02 TUE 08:58 FAX -36 1 212 2226
KOVÁCS MÁTIAS

DRSZ-MAGY. VADASZ KAMARA

Kelte 2001. 10. 11.-ig

Vadászjelöltem

Budapest

OM

Vadászat, természetvédelem

IRTA: DR. KOVÁCS MÁTIAS

A vadászat-vadgazdálkodás és a természetvédelem, mint két egynájú mellett levő, sőt egymástól fejlődőt, egymást kölcsönösen meghatározó, kiegészítő és fohételező szakterület kapcsolata az elmúlt évszázadban - de kincsekedően az elmaradt néhány évtizedben - számos kölcsönhatásban, tökével konfliktusosból nem mentesen, de mindenkorban rágosa érdekesen, ingálmasan és tanulságosan alakult.

Gyakran családjuk - utagán is - a vadászat szakterületére dörzsöve az „összebb testvér”, a természetvédelem szakterületét, de ideidejpedig a „hatalabb” testvér kifejezésekkel. Tísszük ezt egyszerűen a szakterületek működésének időbeli kiszakultásáról, másrészt a „közös holcőben” ringás okáról.

A vadászat és a természetvédelem kapcsolatának története

Nyiláhan megfigyelhető, hogy egy-egy természeti erőforrás hosszú távú fenntartására, megóvására, esetlegesen bátor hasznosítására vonatkozó szabályok először mindig az erőforrásai történő gazdálkodásról rendelkező felügyelő szintű jogszabályokban jelentek meg. Igy volt ez a bányászatról szóló, 22 erőgazdálkodási szabályozó, vagy a vadgazdálkodási érintő rendeletekben egyaránt. Ez természetesenek is tekinthető, hiszen minden erőforrással gazdálkodó szakterület előbb-utóbb eljut abba a helyzetbe, hogy - feltűnve annak fogya kezessére - belássa: a hosszú távú előnyök nem áldozhatók ki a rövid távú érdekekért. A hosszú távú előnyök képviselete pedig elvezet az erőforrásokkal való tartamatos gazdálkodásig; a megfigyelkedő erőforrások - így például a természet (víz és élővilág) erőforrások - esetében pedig azok védelméről.

Itt van tehát az a közös millibeli elvi alapvetés, amiből kilindulva elejtő végénélkifáj két szakterület egymásnak, sőt egymástól meg a sekélyről jó szándékoltól sem mentes és a saját is megjárt hozzájárulásból dilettáris felügyelésre is megijedt a vadászat, a vadon élő vadászhatal alattomokkal (azaz a „vadba”), mivel természen erőforrásokkal foglalkozó, továbbá szabályozását végező szakterület, másrészt a természetvédelem, mint a vadon élő fákra nem vadászható állatok megóvására irányuló szakterület működése is ezer szálon követően össze.

Újra rendelet 19 madárfaj kivételevel valamennyit védelem alá helyezte.

Eddig az időpanig volt jellemző a vadászat és a természetvédelem teljes jogi együttszabályozottsága. Ekkor vált ugyanis teljesen lejtő a két (sőt az erőszettek együttes három) szakterület joganyaga, ekkor önállósodott végleg a természetvédelemi szabályozás. Az 1982-ben rövidülőtől önálló természetvédelmi törvényterület 320 védett állat/ajt sorai fel eszméi értekkük feltűnésével. Ma viszont már 383 magasabbi rendű gerincs állatfaj teljes jogi védelme biztosított.

A vadászat és a természetvédelem kapcsolata a közeljöltben

A vadászat és a természetvédelem kapcsolata terén a közvetlenülükön két nézetet találkozunk.

Az egyik nézetet szemben a vadászat és a természetvédelem erőkkel szigorúan különállnak egymással, s ezek össze nem egyezik. A vadászat az élővilág egy részének pusztítása val jár, tehát nem is lehet más, csak a természet védelmcél ellenállás törvényesség. Való igaz, hogy a Föld egyes részein egyes állatfajok kipusztulásához vagy számuk jelentős megjavakozásához alapvetően járult hozzá a kirendetlen és gátlás nélküli lopódözés, amit még ma is többen (helytelenül) a vadászat rovására írnak. E nézetet a tágabb körvonalban kiterjedtebb és halvány részre vallja. Vélekedéseiük főként érzélni alapon nyugszanak (ami egyébként nem cihanyagozható szempont). Legtöbbben az állatok iránt érzett szeretet oldaláról köze-

1. 80x80,4 mm

nyú szabályozás, amely már az érkező madárfajok vadászatának tiltását minden időben elrendelte. Szabályozta továbbá más alkalmazók vadászatát is. Az 1901-es miniszteri rendeletet viszont már 132 madárfaj védelmét rendelte el. Az 1904-es, az 1906-os, az 1912-es, az 1925-ös és az 1933-as rendeletek további vadon élő madárfajokra terjesztették ki a teljes vagy részleges vadászati tilalmat. 1954-ben, a Minisztertanács a vadászhatók kiválasztási családot az összes madárfajt - körülök közé fokozott védelem alá helyezte. Az 1961. évi természetvédelmi törvény

Műjki

10
17

1a. 80x63 mm

3. 80x63 mm

22

22

litik meg a vadászatot, és általában a szabadon lévők meglehetősen elutasítják el a vadászatban. Ismereteik a biológia, az ökológia és általában a természeti folyamatok terén meglehetősen felszínűek.

A másik nézetet vallók szerint a vadászat-vadgazdálkodás egyben természetvédelmi tevékenység is - vagy inkább az -, tehát a két fogalom közé egyenlőséget tehető. Véleményük szerint a vadászok csalékedelei teszik lehetővé a vadon elő álló fajok közül a vadászható fajok fennumaradását. Szerepük társadalom általi megítélést célsorban a „vadvédelem” hangsúlyozásával kívánják szímpatikusan tenni és elmozdítani a természetvédelem irányába. E nézel vallomák ellátával is rendelkeznek jelentős igazságitalommal. A vadászok szerepe - a nagyrágadozók hiányában - a vad fejlesztése terén, többoldalú selejtézések végzésekor és még több egyéb esetben valóban természetvédelmi értelemben is pozitív. Nem kétséges a vadászati lehetőségek megalkotásának, illetve azok alkalmazásának

természetvédelmi indítatása, ugyanakkor a hosszú távú vadászati eredmék érvényesítésének szándéka sem. Az sem vitatható, hogy egyes tércégek természetvédelmi rendelteiére történő kölcsönös - védeleme nyilvánítása - neves vadászemberek kezdeményezése révén történt meg.

Természetesen a két nézet egyike sem fejti teljes mértékben a valóságot. Az igazság ott van, hogy a természetvédelmi előirásokkal maradványtalanul betartó, természeteszerűen (természetközben) vadgazdálkodó, hasznosító, kultúrában, etikusan vadászó, ökológiai szemléletű

vadászszociálisai szempontban a szigorúan szakmai alapokon vélekedő hivatalos természetvédelemnek semmi ki fogására nem is lehet. Az így vadászó-vadgazdálkodó vadászokat a hivatalos természetvédelmi apparátus részéről emiatt általában elismertő övezí.

3. 80x59,3 mm

4. 80x59,3 mm

22

22

50

A vadászat és a természet-védelem kapcsolata napjainkban

A törvény-előkészítés során. A két törvény (a vad védelméről, a vadgazdálkodásról), valamint a vadászatról, továbbá a természet védelméről szóló törvények) előkészítését vezető munkáját a kölcsönös megerősítés és magyarázatosság jellemzi. A viták csaknem szakmaiak voltak és egymás nézeteinek kölcsönös tiszteletre jegyben zajlottak.

Az így született vadászati törvény az eddigieknél jogszabályokhoz képest ipar, fejlett és műtéktelen termelési területeken előírásokat is. Természetvédelmi oldalról megijelölve az új vadászatról szóló törvény alapjában új korszakot nyit meg a vadászat és a természetvédelem jogi kapcsolatában, amit természetesen meghatározó lehet a kapcsolat szakmai vidali tekintetével és a gyakorlat szempontjából egyaránt.

A főhatóságok és hatóságok szintjén. A két szakterületi hatósági szintű kapcsolatot az utóbbi időben inkább a közösségi, az egymás nézeteinek kölcsönös megerősítése, tisztelete jellemzi. A vitás szakmai kérdések hatósági-szakhatósági ügyekként többségében előző formában rendezhetoek voltak. Vélezetőleg kovács negyről jelentőségi így volt olyan, amit főhatósági szinten kellett megoldani.

A gyakorlatban. A természetvédelmi célok nemzetközi és hazai szintű megerősítése és ellogadása eredményeként a leszűkítés a két szakterület között gyakorlati szinten is csökken. A korábbiakban jellemző, külcsönösen meglevő ellenségeképpen az egymással szembeni felelnök hivatalosan is működik - ám át már megkopott.

Egymásravaltság. Mindkét szakterület művelői közül egyre többen írják azt, hogy az ország egyazon 93 ezer fajnál kell ellátni mind a vadállomány fenntartását és szabályozását, mind pedig a természeti értékek védelmét. Sokszor a vadállomány és a természeti érték még egybe is esik (gondolunk egyes térségek kívánt vadállományának genetikai értékére). Az egymásravaltság tizen belátása és egymás szakterületi érték kölcsönös megbecsülése elvezethet mindenkit szakterületi

társadalmi megélésének javulásához, presztízsének emelkedéséhez.

A két szakterület érdekeinek összevetése

Amennyiben bármely két szakterületi kapcsolatát korrekt módon kívánjuk áttekinni, fókálni pedig megijelílni, akkor célszerűen meg kell vizsgálni tételében, hogy hol, mely szakterületi részek esetében tapasztalható érdekkazonosság és mely esetekben érdekelheti. Csakis ezek összevetése és természetesen súlyozása vezethet el a kapcsolat szubjektivitástól és érzelmekből mentes, reális megítélezéshez. Ebből adódóan igen tanulságos végigmondni azt, hogy hol voltak a vadászatnak és a természetvédelemnek konfliktusai és melyek azok a területek, amelyeknél azonosak a nézetek.

Pályát leszűlt:

- egyes vadon élő állatfajok védelse, illetve vadászhatóvá tételre tekintetében. A természetvédelmi szervek által tanúsított rugalmasság - egyes korábban vennet állatok védelme ellenfelődése (szércsa, kormorán stb.) - és a vadászok bőcsbelánya és ökológiai szerelethelek erősödése eredményeképpen a kérdésben az előzetet rendezőnek látszik;
- egyes védett állatfajok elejtése tekintetében. A hazai vadászok részéről a védett állatfajok elejtése mára már jelentősen visszaesett, így jelentősebb konfliktus a téren nincs. Nem így az utóbbi időben néhány külföldi (Sörképp olasz) vendégvadász esetében, aki védett madárfajokat gyakran lőnek. A külföldi vendégvadászok részére kiadott ismertető kiadványok, a sorozatos raflektációk és a kiterjesztett ellenőrzések varhában a tekintetben is megnyugtató megoldást hoznak;
- egyes szárazas, illetve szárazas ragadozó állatfajok megítélése esetében. A nézetelérések lassan elsimulták a kölcsönös megerősítést, az ökológiai megítélezés és egyes fajok vadászatanak újabb engedélyezése miatt;
- a vadállomány leírásának és az előhelyen okozott kárteleiteit illetően. A fenntartható és fenntartandó vadászám (bőleg nagyvadászám) kérdésben megállapodás született, amit vélelőben azok felhívásával a során sem fog konfliktus terheli.

5. 80x59,5 mm

6. 80x59,5 mm

7. 80x61,8 mm

8. 60x61,8 mm

- a betelepített, betelepülő, hazánkban nem honos, illetve a visszatelepülő vadászok vonatkozásában. A konfliktust körülön főként a munition ijesztámalakulás és a vadász sziklás egységekben történő kárteozásnak megelőzése okozta. Ma a németek közelről érkezők vagyunk tanúi, amit a mai len védett, illetve fokozottan védett területeken történő állománycsökkenésének elfogadása is igazol.

Azonos érdekek:

- előhely-rekonstrukciók, előhely javítások;
- környezeti- és természeti károsítások;
- környezetvédelem (levegő, víz, zári, élővilág);
- telejárvédelem;
- természetes vagy mesterséges élőlények;
- építések, beruházások, letesítmények;
- kemikaliák alkalmazása, felhasználása;
- hagyományos mező-, erdő-, vadgazdálkodás végezése;
- melioráció hatása, vízrendezés;
- területfejlesztés;
- erózfóliák, tarlófóliák;
- bontások;
- védőzás, illegális vadászat;
- oktatás, ismeretterjesztés, tudatnormalizáció;
- kutatás, fejlesztés;
- környezetbarát technológiák bevezetése;
- természeti imeli megoldások alkalmazása;
- kultúrok, veszélyes fajoknak;
- biológiai sekélyeség;
- monokultúrák;
- nagyüzemi termelés;
- erdőterület növelése, kiszállás;
- előhelyvédelem;
- bányaanyag, bányaanyag elvét stb.

Ilyen egy kézenfelvételi mérleg serpenyőjele termények, mégpedig jelentőséüknek és valós nagyságrendjüknek megfelelően előirányzva az ellenpételeket és az azonos érdekeket, aktor megelőzhető lenne, hogy nagyságrendekkel több az, ami összeköt, mint ami elválaszt.

Vadászat-vadgazdálkodás a védett természeti területeken

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény vadászterületek minősítése minden olyan földterületet és vízterületet, ahol a vad a számára nélkülnélhetetlen tapaszték megtalálása és a természetes szaporodási fejedelmi hivatalnához, műszaki igényhez és nyugalmához hozzájárul. A törvény megadja a vadászterületek nem minősítő területek felsorolását is (pl. falurész, belterület, major, temető, repülőtér), amiben a védett természeti területek értékmennyisége nem szerepelnek.

Ebből jelezhetően minden védett természeti terület (természetes park, tájvédelmi körzet, természettvédelmi terület, természeti emlék), sőt még a fokozottan védett területek is vadászterületek egyben. Ez a törvényi szabályozásból következik, de elmeleti és gyakorlati szempontból is helyes. 10kétszeresen megfelel továbbá a legszigorúbb természettvédelmi érdekeknek is, még akkor is, ha a laikus nagyközönség számára ez furtatnak tünhet vagy visszateisztíz érzéseket lehet. Gondoljunk csak arra, hogy vajon makkora vadmnnyiség alakulna ki a területeken a vadállomány szabályozása nélküli, vagy milyen következményekkel járna például a vadisznóállomány ellszaporodása a vadállományokban.

A védett természeti területeken - vadászterületi minoltukból következően - töchét vadászat és vadgazdálkodás is kevésbőleg folyék. A vadászat azonban a területek természettvédelmi önálloma mint törzükben egészen más értelmű.

Nem a vadászatnak minél "atvászlikus" tevékenységeknek, nem minél sportosak, kikapcsolódásnak, esetleg kedvcsinálásnak, nem is az ember természethen való teljesítésének, de fókákat nem mint a vadászatból származó bevétel nyerésének értelmében. Inkább a természeti értékek védelménél, az élőlények általában elegendőleg egyensúlyúnak

8a. 30x55 mm

'01 10/09 TUE 09:02 FAX +36 1 212 2236

ORSZ. MAGY. VADÁSZ KAMARA

00:

vagy tek.
telje, no
ba rit

esetleg

és a biológiai sokféleség biztosításának értelemben. Egyetek megfelelően a vadászat a védett természeti területeken bizonyos tekintetben más (sőt nagyon más), bizonyos tekintetben pedig olyan, mint a hagyományos értelmű vadászat. Más ezért, mert csicsorragadozó hiányában fókán a „vadállomány szabályozás”-t jelenti, azonos viszont abban, hogy a vad jogosú - jogszabályokban szabályozott evőközökkel és módon történő - elejtését (és nem teljesítő vagy nem agyonlövését) betölgését jelenti.

Védett természeti területeken a vadgazdálkodás fogalma is mászt takat. Nem mint hagyományos értelmű gazdasági tevékenységet, nem mint bevételorientált, nyereségcentrikus gazdasági formát, hanem a különböző generációk által megvalósult védői hosszú távú fejlesztését, az elhely megóvását és a vadállomány létszámának ökológiai érvek szerinti színre tartását végzi tevékenységet. Nem is azolyva azokról a védett természeti területekről, ahol a vadászat jogot a természetvédelmi szervek gyakorolják ki (mondatban és csak a földalajdulásból koton vadászási jogból következően). E területeken még inkább speciálisanak tekinthető a vadászat, mert a hárznakban nem hónos, régiogen (faunarendben) lassúk egyedeknek kivételével vadászni csak az elábbi csecékből lehet:

- a vad kártevézinek megelőzése, illetve merítések miatt (a kártel telben ez esetben nem a termelvényekben, hanem az erdőszínekben és nem az autó-vad ölközésekben eredő kárteleni, hanem a védett természeti értékekben és az élőkörzésekben bekövetkező);
- a vad állományának szabályozása miatt (az állomány szabályozására szükség lehet a vadnak a vadászterületen történő túlzaporozása, vagy a szomszédos vadászterületekről történő kiszámításának miatt);
- az előző két eset kombinációja esetén (pláne mikor egymáshoz rezervátum területen a kívüljöl érkezett vadásznak már a területen belül szaporodnak el);
- a látogatásépítő okokból.

A vadállománynak vadászattal - azaz elejtéssel vagy besörgálással - történő szabályozása tehát legalább annyira lehet érdekes,

9. 80x76,2 mm

9a. 40x32,2 mm

a természetvéddőnek a védett természeti területeken, mint a vadásznak azon kívül. A vadászat, de esetleg a természetvédelem terén is talánk közvetlenül ennek ellenére gyakran másiknál érthető a vadászat fogalmát. Ez lehet a tájékoztatási szolgálat, maa is, vagy annak, hogy összetevőtől az olyan különölt, klasszikusan nagy területű nemzeti parkokkal, ahol a védett vadon elő állatfajok esetben a ragadozók szabályozó szerepe még érvényesül.

(A hozzá védett természetvédelmi területekhez)

hogy összetevőtől az olyan különölt, klasszikusan nagy területű nemzeti parkokkal, ahol a védett vadon elő állatfajok esetben a ragadozók szabályozó szerepe még érvényesül.

Magyarországon viszont minden más a helyzet, mert vadászat jelent a természetvédelmi oltalom plart nem álló (de attól még védelemben részesülő) vadászható állatfajok egyedeinek elérésétől tartjuk. E lajok még a védett természeti területeken sem képezik a hagyományos értelmű természetvédelem tárgyat.

A természetvédelem társadalmi bázisa

Kárin Károly államtitkár, a hazai természetvédelem elindítója és kiemelkedő egyénisége vallotta, hogy egy ország eredményes természetvédelmehoz három feltételnek kell teljesülnie: legyenek karrierű természetvédelmi jogszabályok, legyen ünképes természetvédelmi szervezet, rennőkezzék széles társadalmi bázisa (társadalmi szervezetek, lakosság, szimpatiszansok).

E harmadik feltétel meglehetően lebetsűlik, pedig fontos, hogy nem lehet késég. Számtalanstor nyert igazolási, hogy előiéphet legfontosabb fejtései is.

A növötös természetvédelem a nem kimondottan a természet védelmére létrehozott szervezetek közül azokat tekinti elsősorban szövetségeseinek, amelyek tevékenysége a természetet erőforrások fenntartájához használatával, esetleg védelmevel kapcsolatosak: így a természetjárókat, az erdészeti egysükségeket, a vadászati szerveződéseket (egyesületek, szövetségek és más, nem karriónyújtó szervezetek) és egyéb szervezeteket. Annak, hogy a természetvédelem a vadászok jelentős részét ma már a természetvédés társadalmi bázisának tekinti, több oka is van:

- a vadászok tényleges többsége betartja a természetvédelmi jogszabályokat, nem károsítja a természeti értékeket, sőt soha nem tesz azt, hogy a természeti értékek károsítását elhangsága, védőmájai bírósága;

- öves több és nagyobb az a terület, ahol a vadászok és a természetvédők érdekei összefognak, mert ahol jelentős érdekközések vannak;

- a vadászok ökológiai szerepének javult, természetvédelemi kultúrájáig szánta nőjét;

- a természetvédők részéről annak a belátása, hogy a természetes szellemű önműködő vadállomány szabályozása és a természetközeli vadállomány fenntartása valójában természetvédelemi tevékenységi

- a hazai vadállományért szolgáló községi és városi önkormányzatok, a hozzá vadállománytól nyílászárók, valamint a vadászok és természetvédők aggódását.

szellemű
társadal
munkát

egységek

01 10/09 TUE 09:03 FAX +36 1 212 2226

ORSZ. MAGY. VADÍSZ KAMARA

A természetvédelem és a vadászati kultúra kapcsolata, kölcsönhatása

10. 40x38,1 mm

Ha a természetvédelem történő fejlődését, vadászattal való szoros kapcsolatát és egymással való tekintetük, akkor megállapíthatjuk, hogy szoros összefüggés mutatkozik a vadászati kultúrális színje és a vadászati természetvédelemléhez való viszonyulása között. Minél magasabb volt a vadászatú-

társ szinje, annál fogékonyabbnak vált a vadásztsáradalom a természet megörzésének gondolatára. Ugyanakkor a természetvédelem világának előrejárása és fejlesztésével, továbbá a társadalom ökológiai igényének erősödésével érzékenysége is kedvezően hatott a vadászati kultúra emelkedésére.

Szoros a kapcsolat a természetvédelem és a vadászati kultúra szinje között is, hiszen mindenki összefügg az ökológiai urat kialakulásával és fejlődésével. Ezért van az, hogy a természetvédelem mindenkor örömmel veszi, sőt támogatja a vadászati kultúra színjének emelkedését.

A természetvédelmi oktatás, ismeretterjesztés és tudárfűzés kiterjedt alkalmazása vélelmezben tovább emeli mindeket szakterületi kulturáliságát.

A vadon élő állatvilág fenntarthatósága

A világ az utóbbi keleti svájcban több szempontból is új kontszakhoz érkezett, de az ember és természeti környezetének viszonylásában egészen bixtosan. Kérdez, hogy mi is idézie elő ennek a viszonyunk a gyökerek megváltozásával. Elsősorban a rádöbbentő: a természet környezet állapotának rohamos romlására, a nap mint nap tapasztalható előrehalászásra, a környezeti elemeknek és a természet értékeinek koraszűkös változására, illetve a rendszereire.

11. 80x59,3 mm

a károsodás

(meginkább)

Mindezek de jól leírhatóbb az emberek által a saját bőrükön tapasztaltak ébresztik ró nem csupán az egyes embereket, hanem az egyes nemzeteket is arra, ne aljanak be azon prioritív környezetkultúrájú országok közé, amelyek a rohamos romlást elkövítik. A lejeltebb társadalnak környezettudata már korábban elérkezett az áltértekkelhez, s ez jó esetben vonzó lehet a többi nép számára is. A megoldás a „fenntarthatóság”-ra törekvés lehet.

Sokan tartják, hogy nincs is más alternatívája az emberiségnak a Földön történő fennmaradásához, csak a fenntartottság elvének minden szakterületen történő követése. A fenntarthatóságra törekvés pedig nem más, mint a természetegyes elemekkel kíméltes természetközeli, és főként a hosszútávra meghatározó gondozása, fenntartása, védelme. Ezen egyedül hivatalosan tüdő tendencia alól nyílyan nem vonhatára ki magát a hazai környezetvédelem, a természetvédelem, de a vadászat-vadgazdálkodás szakterülete sem.

Velemenem szerint a fenntartható vadgazdálkodás elmélete és gyakorlata, alkalmazása nem is inkább jelentősen a hazai vadászat-vadgazdálkodás végezésével. Ennek több okai az alábbiak: a hazai természet környezet elhelytőleg többé kevésbé adott, a természetes erőforrásra és a hosszú távra gondolkodás a hazai vadaszműltban gyökerezik, az ökológiai tudat folyamatos erősödése és a kényszerűség - mint nagy elő - a fogadékossághoz kedvező feltételeket teremti. A fenntartható vadászat és vadgazdálkodás ugyanis nem más, mint a biológiai sokféleségre kiakozott, a természetes folyamatokba hat monikusan illeszkedő, hosszú távra szóló, ökológiailag tartamos, azaz „pólos” vadállomány-fennmarás és vadállomány-szabályozás. A szabályozásnak pedig a természetes szelékciónak fekete, az erőkönkormányzás irányba szükséges elmozdulni éppen a ragadozó állatfajok hiánya, a biológiai sokféleség és a stabilitás biztosítása miatt nemény elhelytőleg felhétő, mivel:

- a fenntarthatóság elhelytőleg fogadékosa a hazai vadászatnak,
- az udonságok jövő.

Kiterjedt alkalmazásának még egy horadéka lehet. Ezzel is sikeresen egymáshoz közelítse a sokszor egymásnak feszülő erősz-vadász-természetvédező nézeteket. Lehet, hogy éppen a fenntarthatóság elhelytőleg követése vezet majd el a megálmodott „zöld egységek”.

12. 80x59,3 mm